

Algieria

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną dotycząca obrotu prawnego w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Algierze dnia 9 listopada 1976 r

z dnia 9 listopada 1976 r. ([Dz.U. 1982 Nr 10, poz. 73](#))

Umowa

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną dotycząca obrotu prawnego w sprawach cywilnych i karnych

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna, pragnąc uregulować w duchu przyjaźni i współpracy wzajemny obrót prawny, postanowiły zawrzeć niniejszą umowę.

Rozdział I

Postanowienia ogólne.

Artykuł 1

Zakres ochrony prawnej.

1.

Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają na obszarze drugiej Umawiającej się Strony w zakresie swych praw osobistych i majątkowych z takiej samej ochrony prawnej, jaką ta druga Umawiająca się Strona przyznaje swym obywatelom. Mają oni prawo swobodnego dostępu do sądów i innych organów właściwych w sprawach cywilnych i karnych, jak również mogą składać wnioski i wytaczać powództwa przed tymi sądami i organami w celu ochrony swych praw osobistych i majątkowych.

2.

Postanowienia ustępu 1 stosuje się odpowiednio do osób prawnych.

Artykuł 2

Tryb porozumiewania się.

1.

W sprawach uregulowanych niniejszą umową Ministerstwo Sprawiedliwości i Prokuratura Generalna Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz Ministerstwo Sprawiedliwości Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej porozumiewają się bezpośrednio.

2.

Sądy i inne organy Umawiających się Stron, właściwe w sprawach cywilnych i karnych, porozumiewają się między sobą za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości lub Prokuratury Generalnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Ministerstwa Sprawiedliwości Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Artykuł 3

Język urzędowy.

1.

Wymieniane pisma i przesyłane dokumenty w ramach pomocy prawnej będą sporządzane w języku wzywającej Umawiającej się Strony z załączonymi tłumaczeniami na język wezwanej Umawiającej się Strony lub na język francuski.

2.

Wezwana Umawiająca się Strona przekazywać będzie żądane pisma lub dokumenty, załączając ich tłumaczenie na język francuski.

Artykuł 4

Odmowa udzielenia pomocy prawnej.

Można odmówić udzielenia pomocy prawnej, jeżeli jej udzielenie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym wezwanej Umawiającej się Strony lub też mogłoby zagrozić jej suwerenności lub bezpieczeństwu.

Artykuł 5

Zwolnienie od zabezpieczenia kosztów procesu.

1.

Od obywateli jednej z Umawiających się Stron, występujących przed organami drugiej Umawiającej się Strony, nie można żądać zabezpieczenia kosztów procesu z tego tylko powodu, że są cudzoziemcami lub że nie mają na obszarze tej Umawiającej się Strony miejsca zamieszkania ani pobytu, jeżeli mają miejsce zamieszkania lub pobytu na obszarze drugiej Umawiającej się Strony.

2.

Jednakże zaliczek na wydatki sądowe, które strona obowiązana jest wpłacić w toku postępowania, można żądać od obywateli drugiej Umawiającej się Strony na tych samych warunkach i w takim samym zakresie jak od obywateli Umawiającej się Strony, na której obszarze toczy się postępowanie.

3.

Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się do osób prawnych.

Artykuł 6

Zwolnienie od kosztów sądowych.

1.

Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają przed organami położonymi na obszarze drugiej Umawiającej się Strony z przyznawanego obywatelom tej Strony, z uwzględnieniem ich sytuacji materialnej i rodzinnej, zwolnienia od kosztów sądowych oraz z bezpłatnego zastępstwa procesowego na tych samych warunkach co obywatele tej Umawiającej się Strony.

2.

Zwolnienie od kosztów sądowych, udzielone w określonej sprawie przez właściwe organy jednej z Umawiających się Stron, rozciąga się również na wszystkie czynności procesowe dokonywane w tej sprawie przed organem drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 7

Zaświadczenie o sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej.

1.

Zaświadczenie o stosunkach osobistych, rodzinnych i majątkowych, uzasadniające przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych, wydaje właściwy organ tej z Umawiających się Stron, na której obszarze zamieszkuje lub przebywa osoba ubiegająca się o zwolnienie od kosztów sądowych.

2.

Jeżeli osoba ta nie ma miejsca zamieszkania na obszarze żadnej z Umawiających się Stron, przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa, którego ta osoba jest obywatelem, może wydać takie zaświadczenie lub uwierzytelnić zaświadczenie wydane przez organy państwa przyjmującego.

3.

Organ, który ma rozstrzygnąć wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, może zwrócić się o dodatkowe wyjaśnienia do organu, który zaświadczenie wystawił.

Artykuł 8

Informacje o problemach wymiaru sprawiedliwości.

1.

Ministerstwo Sprawiedliwości Umawiających się Stron wzajemnie na wniosek udzielają sobie informacji o prawie i praktyce sądowej ich państw, jak również wymieniają doświadczenia w zakresie przygotowywania aktów prawnych.

2.

Ministerstwa Sprawiedliwości Umawiających się Stron przesyłają sobie wzajemnie ważniejsze akty ustawodawcze, komentarze i publikacje dotyczące nauki prawa.

Rozdział II

Pomoc prawna w sprawach cywilnych.

Artykuł 9

Udzielanie pomocy prawnej.

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego udzielania pomocy prawnej w sprawach cywilnych przez ich sądy i inne organy na warunkach ustalonych niniejszą umową.

Artykuł 10

Zakres pomocy prawnej.

Pomoc prawna w sprawach cywilnych obejmuje doręczanie pism i dokonywanie czynności procesowych, takich jak przesłuchiwanie świadków lub stron przeprowadzanie dowodu z opinii biegłego, oględziny oraz wszelkie inne środki zbierania danych. Udziela się jej również w celu ustalenia adresów osób, przeciwko którym osoby zamieszkałe na obszarze wzywającej Umawiającej się Strony zgłaszają roszczenie cywilne.

Artykuł 11

Forma wniosków o udzielenie pomocy prawnej.

1.

Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać oznaczenie organu wzywającego i organu wezwanego, określenie sprawy, w której prosi się o udzielenie pomocy prawnej, imiona i nazwiska stron, ich zawód i miejsce zamieszkania lub pobytu, imiona, nazwiska i adresy zastępców prawnych, przedmiot wniosku oraz dane niezbędne do jego wykonania.

2.

Wniosek o udzielenie pomocy prawnej i inne pisma pochodzące od organów Umawiających się Stron powinny być podpisane i opatrzone pieczęcią organu, od którego pochodzą.

Artykuł 12

Wykonanie wniosków o udzielenie pomocy prawnej.

1.

Przy wykonywaniu wniosku o udzielenie pomocy prawnej organ wezwany stosuje przepisy obowiązujące w jego państwie. Organ ten może jednak na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony zastosować przepisy tej Strony, jeżeli nie pozostają one w sprzeczności z przepisami wezwanej Umawiającej się Strony.

2.

Jeżeli organ wezwany nie jest właściwy do wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej, przekazuje go właściwemu organowi wezwanej Umawiającej się Strony, zawiadamiając o tym Stronę wzywającą.

3.

Na wniosek organu wzywającego organ wezwany zawiadamia go niezwłocznie listem poleconym o terminie i miejscu wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej.

4.

Jeżeli organ wezwany nie może wykonać wniosku o udzielenie pomocy prawnej, informuje o tym organ wzywający, wskazując przyczyny, które przeszkodziły w wykonaniu.

Artykuł 13

Doręczenia.

1.

Do wykonania wniosków o doręczenie organ wezwany stosuje prawo wewnętrzne. Jeżeli do pisma, które należy doręczyć, nie został dołączony ani przekład tego pisma na język

wezwaną Umawiającą się Stronę, ani uwierzytelniony przekład na język francuski, organ wezwany tylko wówczas doręczy pismo adresatowi, gdy przyjmie on je dobrowolnie.

2.

Jeżeli osoba wskazana we wniosku o doręczenie nie zostanie odnaleziona pod podanym adresem, organ wezwany powinien przedsięwziąć niezbędne kroki w celu ustalenia dokładnego jej adresu.

3.

Dowodem dokonania doręczenia powinno być bądź potwierdzenie odbioru opatrzone datą doręczenia, podpisami odbiorcy i doręczającego oraz pieczęcią organu doręczającego, bądź protokół organu doręczającego, wskazujący datę i sposób dokonania doręczenia.

Artykuł 14

Uprawnienia przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych w zakresie doręczeń i przesłuchań.

1.

Umawiające się Strony są uprawnione do dokonywania doręczeń pism własnym obywatelom oraz przesłuchiwania ich w charakterze stron, świadków i biegłych za pośrednictwem swych przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych.

2.

Przy doręczaniu lub przesłuchaniu w tym trybie zakazane jest stosowanie środków przymusu, gdyby takie były przewidziane przez prawo.

Artykuł 15

Koszty pomocy prawnej.

1.

Wezwana Umawiająca się Strona nie będzie żądać zapłaty kosztów za udzielenie pomocy prawnej. Umawiające się Strony ponoszą wszystkie koszty powstałe na ich obszarze z tego tytułu, w szczególności także wydatki związane ze zbieraniem danych.

2.

Wezwana Umawiająca się Strona zawiadamia organ wzywający o wysokości powstałych kosztów. Jeżeli organ wzywający koszty te od zobowiązanego pobierze, przypadną one Umawiającej się Stronie, która je pobrała.

Artykuł 16

Ochrona świadków i biegłych.

1.

Przeciwko świadkowi lub biegłemu, który stawia się w sprawie cywilnej przed sądem wzywającą Umawiającą się Stronę w wyniku wezwania doręczonego mu przez organ wezwanej Umawiającej się Strony, bez względu na jego obywatelstwo, nie może być prowadzone postępowanie karne; nie można też go zatrzymać z powodu przestępstwa popełnionego przed przekroczeniem granicy wzywającej Umawiającej się Strony ani zmuszać

do odbycia kary na podstawie orzeczenia wcześniej wydanego przez sąd wzywającej Umawiającej się Strony.

2.

Świadek lub biegły traci ochronę, przyznaną mu w ustępie 1 niniejszego artykułu, jeżeli mając taką możliwość nie opuści obszaru wzywającej Umawiającej się Strony w ciągu 15 dni od czasu, gdy został powiadomiony, że jego obecność nie jest już niezbędna.

3.

Osoba wezwana w charakterze świadka lub biegłego powinna być pouczona przez organ wzywający, że koszty podróży i pobytu zostaną jej zwrócone. Organ wzywający wypłaci tej osobie na jej wniosek zaliczkę na koszty podróży i pobytu.

Rozdział III

Dokumenty.

Artykuł 17

Korzystanie z dokumentów.

Dokumenty wydane lub uwierzytelnione przez organ jednej z Umawiających się Stron, taki jak sąd, notariusz lub funkcjonariusz państwowy, w zakresie ich właściwości, opatrzone pieczęcią urzędową, nie wymagają legalizacji w celu korzystania z nich przez organy drugiej Umawiającej się Strony. To samo dotyczy podpisów uwierzytelnionych zgodnie z przepisami obowiązującymi na obszarze jednej z Umawiających się Stron.

Artykuł 18

Moc dowodowa dokumentów.

Dokumenty urzędowe sporządzone na obszarze jednej z Umawiających się Stron mają na obszarze drugiej Umawiającej się Strony taką samą moc dowodową jak dokumenty przez nią wydane.

Artykuł 19

Wymiana dokumentów stanu cywilnego.

1.

Umawiające się Strony przesyłają sobie z urzędu wyciągi z ksiąg stanu cywilnego, dotyczące urodzeń, małżeństw i zgonów obywateli drugiej Umawiającej się Strony, a także dokonane w nich sprostowania i wzmianki marginesowe.

2.

Umawiające się Strony zobowiązują się do dostarczania bezpłatnie, na wniosek, dokumentów stanu cywilnego do użytku urzędowego.

3.

Przekazywanie dokumentów dokonywane jest za pośrednictwem przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych.

Rozdział IV

Spadki.

Artykuł 20

Zasada równouprawnienia.

Pod względem możliwości sporządzania oraz odwoływania rozrządzeń na wypadek śmierci w stosunku do majątku położonego na obszarze drugiej Umawiającej się Strony lub praw, które mają tam być dochodzone, jak również pod względem możliwości nabywania spadku - obywatele jednej Umawiającej się Strony mają takie same prawa jak obywatele drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 21

Uprawnienia przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych.

W sprawach spadkowych przedstawicielstwa dyplomatyczne lub urzędy konsularne Umawiających się Stron zastępują bez odrębnego pełnomocnictwa obywateli ich państwa przed sądami i innymi organami drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli obywatele ci są nieobecni na obszarze tej drugiej Strony i nie ustanowili pełnomocnika.

Artykuł 22

Zawiadamianie o wypadkach zgonu.

1.

Gdy obywatel jednej z Umawiających się Stron umrze na obszarze drugiej Umawiającej się Strony, właściwy organ zawiadamia niezwłocznie o tym przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny drugiej Umawiającej się Strony i przekazuje wszystkie posiadane wiadomości dotyczące domniemanych spadkobierców lub zapisobierców, ich adresów lub miejsca pobytu, informacje dotyczące rozmiarów i wartości spadku oraz istnienia rozrządzenia na wypadek śmierci. Jeżeli organ ten ma wiadomość o pozostawieniu przez zmarłego majątku w innym państwie, informuje również o tym zainteresowaną Umawiającą się Stronę.

2.

Jeżeli w toku postępowania spadkowego właściwy organ stwierdzi, że obywatel drugiej Umawiającej się Strony jest spadkobiercą, zapisobiercą lub wierzycielem spadku, obowiązany jest powiadomić o tym przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tej Strony.

Artykuł 23

Środki dla zabezpieczenia spadku.

1.

Jeżeli spadek po obywatelu jednej z Umawiających się Stron znajduje się na obszarze drugiej Umawiającej się Strony, organ właściwy w sprawach spadkowych zastosuje na wniosek lub z

urzędu, zgodnie z prawem wewnętrznym, stosowne środki dla zabezpieczenia spadku i zarządzania nim, o czym powiadomi przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny.

2.

Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny może współdziałać z organem właściwym przy zabezpieczeniu spadku, szczególnie w celu zapobieżenia szkodom, jakie mogą być wyrządzone w mieniu spadkowym, w tym również przez sprzedaż ruchomości, a także przy wyznaczeniu dozorca lub kuratora spadku.

Wydanie majątku spadkowego.

Artykuł 24

W razie zgonu obywatela jednej z Umawiających się Stron podczas czasowego pobytu na obszarze drugiej Umawiającej się Strony wszystkie rzeczy i odzież, które były w jego posiadaniu, zostaną przekazane wraz z dokładną listą i bez żadnych innych formalności przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu Umawiającej się Strony, której był on obywatelem. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny zobowiązane jest do pokrycia długów zaciągniętych przez osobę zmarłą podczas jej pobytu w państwie, w którym nastąpiła śmierć, do kwoty nie przewyższającej wartości tych rzeczy i odzieży.

Artykuł 25

1.

Jeżeli rzeczy ruchome należące do spadku albo sumy osiągnięte ze sprzedaży ruchomości lub nieruchomości spadkowych przypadają spadkobiercom lub zapisobiercom zamieszkałym lub przebywającym na obszarze drugiej Umawiającej się Strony, po przeprowadzeniu postępowania spadkowego należy wydać te rzeczy lub sumy osiągnięte ze sprzedaży przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu tej Umawiającej się Strony.

2.

Ustęp 1 niniejszego artykułu będzie stosowany pod warunkiem, że:

a)

wszystkie podatki i inne daniny publiczne przypadające od spadku zostały zapłacone lub zabezpieczone,

b)

właściwy organ wydał zgodnie z obowiązującym prawem niezbędne zezwolenie na wywóz przedmiotów spadkowych lub na przekazanie sum pieniężnych,

c)

wierzyciele należycie wezwani do zgłoszenia roszczeń w terminie trzech miesięcy od chwili wezwania nie zgłosili się, a w razie zgłoszenia się - wierzytelności zostały zaspokojone lub należycie zabezpieczone.

Artykuł 26

1.

Jeżeli rzeczy ruchome należące do spadku znajdują się na obszarze jednej z Umawiających się Stron, zostaną przekazane z uwagi na potrzebę przeprowadzenia postępowania spadkowego właściwemu organowi, przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu Umawiającej się Strony, której zmarły był obywatelem, pod warunkiem spełnienia wymagań przewidzianych w artykule 25 ustęp 2 niniejszej umowy.

2.

Obie Umawiające się Strony zastrzegają sobie dokonanie potrącenia należności z tytułu opłat i podatków spadkowych przed przekazaniem ruchomości należących do spadku zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu.

Rozdział V

Wykonywanie orzeczeń.

Artykuł 27

Znaczenie słowa "orzeczenia".

Przez "orzeczenia" rozumie się orzeczenia oraz ugody sądowe wydane w sprawach wszczętych po wejściu w życie niniejszej umowy.

Artykuł 28

Orzeczenia podlegające wykonaniu.

W warunkach przewidzianych niniejszą umową obie Umawiające się Strony uznają i wykonują na swoim obszarze następujące orzeczenia, wydane na obszarze drugiej Umawiającej się Strony:

- a)
orzeczenia sądowe, wydane w sprawach cywilnych,
- b)
orzeczenia sądowe, wydane w sprawach karnych, dotyczące powództw o odszkodowania,
- c)
orzeczenia wydane przez organy właściwe w sprawach spadkowych,
- d)
orzeczenia sądów polubownych.

Artykuł 29

Warunki uznawania i wykonywania orzeczeń.

Orzeczenia wymienione w artykule 28 podlegają uznaniu i wykonaniu na obszarze drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli spełniają wszystkie następujące warunki:

- a)
orzeczenie stało się prawomocne i jest wykonalne według prawa Umawiającej się Strony, na której obszarze zostało wydane,
- b)

organowi Umawiającej się Strony, na której obszarze orzeczenie zostało wydane, przysługiwała jurysdykcja w sprawie według prawa tej Umawiającej się Strony, na której obszarze ma być przeprowadzona egzekucja,

c)

strona przegrywająca została prawidłowo powiadomiona o wszczęciu postępowania stosownie do prawa Umawiającej się Strony, na której obszarze orzeczenie zostało wydane,

d)

strony nie były pozbawione możliwości obrony swych praw, a w razie braku zdolności procesowej - należytego przedstawicielstwa,

e)

na obszarze Umawiającej się Strony, na którym orzeczenie ma być wykonane, nie zostało wydane wcześniej prawomocne orzeczenie sądowe lub sądu polubownego w tej samej sprawie między tymi samymi stronami,

f)

przed sądem tej Umawiającej się Strony nie toczy się postępowanie między tymi samymi stronami o ten sam przedmiot i na tej samej podstawie,

g)

gdy według prawa Umawiającej się Strony, na obszarze której orzeczenie ma być uznane lub wykonane, powinno być zastosowane prawo tej Strony, orzeczenie będzie uznane lub wykonane tylko wówczas, gdy:

1)

prawo to rzeczywiście zostało zastosowane lub

2)

zastosowane prawo drugiej Umawiającej się Strony nie różni się w sposób istotny od tego prawa,

h)

orzeczenie nie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa i porządku publicznego Umawiającej się Strony, na której obszarze orzeczenie powinno być uznane lub wykonane.

Artykuł 30

Warunki wykonalności orzeczeń sądów polubownych.

Orzeczenia wydane przez sądy polubowne będą wykonywane, jeżeli oprócz warunków przewidzianych w artykule 29 spełnione będą również następujące warunki:

a)

orzeczenie zostało wydane w następstwie pisemnej umowy, ustalającej właściwość sądu polubownego dla danego sporu lub dla sporów wynikłych w przyszłości z określonego stosunku prawnego, a sąd polubowny wydał orzeczenie zgodnie z przyznanymi mu uprawnieniami,

b)

umowa pisemna o poddanie sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego jest ważna według prawa Umawiającej się Strony, na której obszarze orzeczenie ma być wykonane.

Artykuł 31

Wniosek o uznanie lub stwierdzenie wykonalności.

1.

Wniosek o uznanie lub stwierdzenie wykonalności wydanego orzeczenia może być złożony bezpośrednio we właściwym sądzie Umawiającej się Strony, na której obszarze orzeczenie ma być wykonane, lub też w sądzie, który rozpoznawał sprawę w pierwszej instancji i który przekaże wniosek sądowi drugiej Umawiającej się Strony stosownie do postanowień artykułu 2 niniejszej umowy.

2.

Do wniosku należy dołączyć:

a)

wypis lub uwierzytelniony odpis orzeczenia wraz z zaświadczeniem, że orzeczenie to jest prawomocne i wykonalne, chyba że wynika to z samego orzeczenia,

b)

zaświadczenie stwierdzające, że strona przegrywająca była prawidłowo powiadomiona o wszczęciu postępowania, a w razie braku zdolności procesowej - że mogła być należycie zastąpiona,

c)

uwierzytelnione tłumaczenie dokumentów wymienionych w punktach a) i b) bądź na język Umawiającej się Strony, na której obszarze orzeczenie ma być wykonane, bądź na język francuski.

3.

Jeżeli wniosek dotyczy wykonania orzeczenia sądu polubownego, należy do niego dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie umowy o zapisie na sąd polubowny lub klauzuli o takim zapisie, sporządzone zgodnie z ustępem 2 litera c).

Artykuł 32

Postępowanie.

1.

Do postępowania w sprawach o stwierdzenie wykonalności i do wykonania orzeczenia drugiej Umawiającej się Strony stosuje się prawo Umawiającej się Strony, na której obszarze orzeczenie ma być wykonane.

2.

W postępowaniu tym sąd ogranicza się do zbadania, czy zostały spełnione warunki wynikające z postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 33

Wykonywanie orzeczeń o kosztach procesu.

1.

Jeżeli na osobę, która w myśl artykułu 5 była zwolniona od zabezpieczenia kosztów procesu, zostanie prawomocnym orzeczeniem nałożony obowiązek zapłaty kosztów procesu, to właściwy sąd drugiej Umawiającej się Strony nie pobierając kosztów stwierdzi wykonalność orzeczenia o kosztach, które należy zwrócić stronie wygrywającej, przy czym kosztami sądowymi są również koszty poświadczenia, przekładu i uwierzytelnienia.

2.

Do wniosku o stwierdzenie wykonalności orzeczeń dotyczących kosztów procesu stosuje się artykuł 31.

3.

Sąd, który rozstrzyga o wykonalności orzeczenia wymienionego w ustępie 1 niniejszego artykułu, ograniczy się do sprawdzenia, czy orzeczenie o kosztach procesu jest prawomocne i czy stało się wykonalne.

Artykuł 34

Wywóz mienia i przekazanie sum pieniężnych.

Postanowienia niniejszej umowy o wykonywaniu orzeczeń nie naruszają przepisów Umawiających się Stron, dotyczących przekazywania sum pieniężnych lub wywozu przedmiotów otrzymanych w wyniku egzekucji sądowej.

Rozdział VI

Pomoc prawna w sprawach karnych

Artykuł 35

Udzielanie pomocy prawnej.

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego udzielania pomocy prawnej w sprawach karnych dotyczących występków i zbrodni na warunkach ustalonych niniejszą umową.

Artykuł 36

Zakres pomocy prawnej.

Pomoc prawna w sprawach karnych obejmuje doręczanie pism i dokonywanie czynności procesowych, takich jak odebranie wyjaśnień podejrzanych i oskarżonych, przesłuchanie świadków i biegłych, zbieranie danych, dowód z opinii biegłego, dokonanie przeszukań i oględzin.

Artykuł 37

Wnioski o udzielenie pomocy prawnej i ich wykonanie.

Do wniosków o udzielenie pomocy prawnej w sprawach karnych stosuje się odpowiednio postanowienia artykułów 11-16 niniejszej umowy.

Artykuł 38

Przejęcie ścigania karnego.

1.

Umawiające się Strony zobowiązują się do wszczęcia postępowania karnego zgodnie ze swoim prawem na wniosek drugiej Umawiającej się Strony przeciwko własnym obywatelom, którzy popełnili występki lub zbrodnie na obszarze drugiej Umawiającej się Strony. W tym celu przekazują sobie informacje zawierające dane o podejrzanym i popełnionym przestępstwie oraz posiadane dowody, jak również teksty przepisów mających zastosowanie do popełnionego czynu według prawa obowiązującego w miejscu jego popełnienia.

2.

Wezwana Umawiająca się Strona zawiadamia drugą Umawiającą się Stronę o wyniku postępowania karnego.

Artykuł 39

Informacja o wyniku postępowania karnego.

1.

Umawiające się Strony będą sobie przysyłać wyciągi z rejestru skazanych dotyczące wyroków skazujących, wydanych przez ich sądy przeciwko obywatelom drugiej Umawiającej się Strony.

2.

Przekazanie informacji nastąpi również, gdy jedna z Umawiających się Stron zwróci się z wnioskiem do drugiej Umawiającej się Strony o nadesłanie wyciągów z rejestru skazanych lub odpisów wyroków karnych dotyczących swoich obywateli.

Rozdział VII

Wydawanie i tranzyt osób.

Artykuł 40

Obowiązek wydania.

Stosownie do postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony na wniosek wydają sobie wzajemnie przebywające na ich obszarze osoby w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności karnej lub w celu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Artykuł 41

Przestępstwa uzasadniające wydanie.

1.

Wydanie w celu pociągnięcia do odpowiedzialności karnej następuje tylko w przypadkach przestępstw, które według prawa obu Umawiających się Stron zagrożone są karą pozbawienia wolności powyżej jednego roku lub karą surowszą.

2.

Wydanie w celu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności następuje tylko w przypadkach przestępstw podlegających karze według prawa obu Umawiających się Stron, jeżeli osoba, o którą chodzi, została skazana na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku lub na karę surowszą.

Odmowa wydania.

Artykuł 42

Wydanie nie nastąpi, jeżeli:

a)

osoba, której wydania się żąda, jest obywatelem wezwanej Umawiającej się Strony,

b)

przestępstwo zostało popełnione na obszarze wezwanej Umawiającej się Strony,

c)

według prawa wezwanej Umawiającej się Strony postępowanie karne nie może być wszczęte lub wyrok nie może być wykonany z powodu przedawnienia, amnestii lub jakiegokolwiek innej przyczyny prawnej,

d)

wydanie nie jest dopuszczalne według prawa wezwanej Umawiającej się Strony,

e)

osoba, której wydania się żąda, została już prawomocnie skazana na obszarze wezwanej Umawiającej się Strony za to samo przestępstwo.

Artykuł 43

Jeżeli wydanie nie następuje, wezwana Umawiająca się Strona powiadomi o tym wzywającą Umawiającą się Stronę.

Artykuł 44

Zbieg wniosków o wydanie.

Jeżeli z wnioskiem o wydanie tej samej osoby wystąpi kilka państw z powodu tego samego lub różnych przestępstw, wezwana Umawiająca się Strona rozstrzygnie, czyj wniosek uwzględni.

Artykuł 45

Wniosek o wydanie.

1.

Wniosek o wydanie powinien zawierać oznaczenie organu wzywającego oraz wezwanego, imiona i nazwisko osoby, której wydania się żąda, jej obywatelstwo, informacje o miejscu jej zamieszkania lub pobytu i dane osobowe, wskazanie czynu przestępnego i jego kwalifikacji prawnej oraz przedmiot wniosku

2.

Do wniosku należy dołączyć w miarę możliwości rysopis osoby, o którą chodzi, jej fotografię i odciski palców.

3.

Do wniosku o wydanie, z którym występuje się w toku postępowania karnego, należy załączyć nakaz zatrzymania z opisem popełnionego przestępstwa, tekst ustawy karnej,

mającej zastosowanie do czynu wymienionego we wniosku; jeżeli czynem przestępnym wyrządzono szkodę materialną, należy w miarę możliwości podać jej wysokość.

4.

Do wniosku o wydanie, z którym występuje się po wyroku w celu wykonania kary, należy dołączyć wypis prawomocnego orzeczenia sądowego, jak również tekst ustawy karnej, która była podstawą skazania. Jeżeli skazany odbył już część kary, należy ją określić.

Artykuł 46

Uzupełnienie informacji w przedmiocie wydania.

Jeżeli nadesłane informacje nie są wystarczające do rozstrzygnięcia wniosku o wydanie, wezwana Umawiająca się Strona może żądać ich uzupełnienia. W tym celu może ona określić wzywającej Umawiającej się Stronie termin od jednego do dwóch miesięcy. Na wniosek tej Strony termin może być przedłużony.

Artykuł 47

Tymczasowe aresztowanie w celu wydania.

Jeżeli otrzymany wniosek o wydanie jest dostatecznie uzasadniony zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, wezwana Umawiająca się Strona zarządzi niezwłocznie, zgodnie ze swoim prawem, tymczasowe aresztowanie osoby, której wydania zażądano.

Artykuł 48

Tymczasowe aresztowanie przed otrzymaniem wniosku o wydanie.

1.

Tymczasowe aresztowanie może nastąpić także przed otrzymaniem wniosku o wydanie, jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona o to wystąpi i równocześnie powiadomi o wydaniu co do tej osoby postanowienia o tymczasowym aresztowaniu lub o wydaniu prawomocnego wyroku oraz zapowie nadesłanie wniosku o wydanie. Wniosek o tymczasowe aresztowanie może być zgłoszony pocztą, telegramem lub za pomocą innych środków przekazujących informację na piśmie.

2.

Wzywająca Umawiająca się Strona powinna być niezwłocznie zawiadomiona o tymczasowym aresztowaniu oraz o terminie ustalonym w artykule 49, po którego upływie osoba tymczasowo aresztowana powinna być zwolniona.

Artykuł 49

Zwolnienie osoby tymczasowo aresztowanej.

1.

Osoba tymczasowo aresztowana w trybie artykułu 48 będzie zwolniona, jeżeli wniosek o jej wydanie nie wpłynie w terminie 2 miesięcy od przesłania wzywającej Umawiającej się Stronie zawiadomienia o jej aresztowaniu.

2.

Osoba tymczasowo aresztowana zostanie zwolniona również w przypadku, gdy żądane informacje uzupełniające nie zostaną nadesłane w terminie ustalonym w artykule 46 niniejszej umowy.

3.

Umawiająca się Strona może zwolnić tymczasowo aresztowanego także przed upływem tego terminu, jeżeli wcześniej otrzyma wiadomość, że wzywająca Umawiająca się Strona nie zamierza wystąpić z wnioskiem o wydanie.

Artykuł 50

Odroczenie wydania.

Jeżeli przeciwko osobie, której wydania zażądano, jest prowadzone postępowanie karne lub osoba ta odbywa karę za przestępstwo popełnione na obszarze wezwanej Umawiającej się Strony, to wydanie może być odroczone do chwili ukończenia postępowania karnego lub odbycia albo darowania kary.

Artykuł 51

Wydanie czasowe

1.

Jeżeli odroczenie wydania przewidziane w artykule 50 mogłoby doprowadzić do przedawnienia karalności lub wykonania kary albo do powstania innych przeszkód dla postępowania karnego, to osoba, której wydania się żąda, może być na uzasadniony wniosek wydana czasowo.

2.

Osoba wydana czasowo powinna być z powrotem przekazana na obszar wezwanej Umawiającej się Strony niezwłocznie po dokonaniu czynności, w związku z którą została wydana.

Artykuł 52

Ograniczenie ścigania karnego.

1.

Osoba wydana nie może być bez zgody wezwanej Umawiającej się Strony pociągnięta do odpowiedzialności karnej ani nie można w stosunku do niej wykonać kary z powodu innego czynu przestępnego, popełnionego przed wydaniem, aniżeli ten, z powodu którego została wydana. Osoby tej nie można również wydać państwu trzeciemu bez zgody wezwanej Umawiającej się Strony.

2.

Zgoda nie jest wymagana, jeżeli:

a)

osoba wydana po zakończeniu postępowania karnego albo po wykonaniu kary lub jej darowaniu w terminie jednego miesiąca nie opuściła obszaru wzywającej Umawiającej się

Strony. Do tego terminu nie wlicza się czasu, w którym osoba wydana nie miała możliwości opuścić obszaru wzywającej Umawiającej się Strony,

b)

osoba wydana po opuszczeniu obszaru wzywającej Umawiającej się Strony ponownie na obszar ten dobrowolnie powróciła.

Artykuł 53

Informacja o następstwach wydania.

Wzywająca Umawiająca się Strona zawiadomi wezwaną Umawiającą się Stronę o wyniku postępowania karnego przeciwko osobie wydanej. Na wniosek wezwanej Umawiającej się Strony wzywająca Umawiająca się Strona dołączy do tej informacji odpis prawomocnego orzeczenia.

Artykuł 54

Przekazanie osoby wydanej.

1.

Wezwana Umawiająca się Strona, która zgadza się na dokonanie wydania, zawiadamia wzywającą Umawiającą się Stronę o miejscu i czasie wydania danej osoby.

2.

Osoba, na której wydanie się zgodzono, zostanie zwolniona, jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona nie przejmie jej w terminie 15 dni od daty ustalonej dla wydania.

Artykuł 55

Ponowne wydanie.

Jeżeli osoba wydana uchyli się w jakikolwiek sposób od postępowania karnego lub od wykonania kary i powróci na obszar wezwanej Umawiającej się Strony, zostanie ona wydana w następstwie potwierdzenia wniosku o wydanie bez załączania pism wymienionych w artykule 45 niniejszej umowy.

Artykuł 56

Wydawanie przedmiotów.

1.

Wezwana Umawiająca się Strona wyda na wniosek drugiej Umawiającej się Strony przedmioty pochodzące z przestępstwa lub służące jego popełnieniu, mogące stanowić dowody w sprawie prowadzonej na obszarze wzywającej Umawiającej się Strony, choćby podlegały one zajęciu lub przepadkowi.

2.

Wezwana Umawiająca się Strona może czasowo zatrzymać przedmioty określone w ustępie 1, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia innego postępowania karnego.

3.

Jeżeli przedmioty określone w ustępie 1 znajdują się w posiadaniu sprawcy przestępstwa w czasie jego wydania, będą one w miarę możliwości przekazane jednocześnie z jego wydaniem. Przekazanie tych przedmiotów następuje również w przypadku, gdy wydanie sprawcy nie nastąpi z powodu jego zgonu lub z innych przyczyn.

4.

Wydanie przedmiotów nie może naruszać praw osób trzecich do tych przedmiotów. Po ukończeniu postępowania karnego przedmioty te należy niezwłocznie zwrócić osobom uprawnionym.

5.

W razie wydania przedmiotów w myśl ustępów poprzedzających nie mają zastosowania przepisy ograniczające wwóz i wywóz przedmiotów i wartości dewizowych.

Artykuł 57

Tranzyt osób.

1.

Jedna z Umawiających się Stron na wniosek drugiej Umawiającej się Strony zezwoli na tranzyt przez swój obszar osób wydanych przez państwo trzecie. Przepis ten nie ma zastosowania, gdy według postanowień niniejszej umowy nie istnieje obowiązek wydania.

2.

Wniosek o zezwolenie na tranzyt składa się i rozpatruje w tym samym trybie jak wniosek o wydanie.

3.

Wezwana Umawiająca się Strona dokonuje tranzytu w taki sposób, jaki jej najbardziej odpowiada.

Artykuł 58

Koszty wydania i tranzytu.

Koszty wydania i tranzytu ponosi ta Umawiająca się Strona, na której obszarze powstały.

Artykuł 59

Tryb porozumiewania się w sprawach o wydanie i o tranzyt.

W sprawach o wydanie i o tranzyt działają i komunikują się bezpośrednio Minister Sprawiedliwości lub Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Minister Sprawiedliwości Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Rozdział VIII

Postanowienia końcowe.

Artykuł 60

Wejście w życie umowy.

1.

Umowa niniejsza podlega ratyfikacji.

2.

Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

3.

Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Artykuł 61

Wypowiedzenie umowy.

Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę. Wypowiedzenie stanie się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od daty notyfikacji tej decyzji drugiej Umawiającej się Stronie.

Sporządzono w Algierze dnia 9 listopada 1976 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej umowy tekst w języku francuskim będzie rozstrzygający.

Na dowód czego Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą umowę i opatrzili ją pieczęciami

Strona główna - <http://alimenty.net>